

§ Sero michi potus nocuit; si mane resumo
Potum, potus erit Peleas hasta michi.

§ Hic loquitur lupo ad agnum, habens habitum monachalem, hoc modo:

Frater cur metuis, olim de iure timebas,
Sed modo cur metuas, regula nostra vetat.

Agnus ita respondit ei:

Ut tibi credatur geris, Ysingrine, cucullam,
Set licet ante parum, nunc tibi credo minus.

§ Qui plus expendit quam lucri summa rependit,
Non admiretur, si paupertate gravetur.

§ Hic¹ situle pendent patule, quarum vice versa
Retrogradum facit una gradum, redit altera mersa.

§ Cum factor rerum privasset semine clerum,
Ad Sathane votum successit turba nepotum.

§ Virgo mater habe regalia, quam sine labe
Criminis inveni, cum perditā querere veni

§ O stirpe Davitica, virgo tu florifica, flore nos letifica,
quo non defloraris.

O prole mirifica, pudore magnifica, flore nos vivifica,
quo tu recrearis.

O flore benifica, lilio tu celica rosa florem applica,
quem flos specularis,

Videns admiraris, virgo saciaris, apparenste gloria,
o Maria.

Dann auf dem letzten Blatt:

Legem quam tuleris, de iure tenere teneris,
Quam si distuleris, iure Perillus² eris.

§ Absit ut hoc credam, quod pars sit putrida quedam
Ventris virginei, qui fuit aula Dei.

Dann altfranzösisch:

Tant com ie sou avoir do, das, un courtos verbe,
Dont ou ie plus damis que nait despis en gerbe,
Mais or sui pouvres hom, ce mont chacie a lerbe.

Ovides nos en dist un mout courtois proverbe:

Cum fueris felix, multos numerabis amicos;

Tempora si fuerint nubila, solus eris.

§ Nolo nolam portet meretrix collo, nec oportet:
Noscitur absque nola meretrix ab ymagine sola.

§ O vos non vobis vellera fertis, oves,

O vos non vobis mellificatis, apes,

O vos non vobis fertis aratra boves.

Hierauf Verse von einem Meister Girard zu Ehren
eines Bischofs Philipp; ich weiss nicht, ob an den Bischof

1) Hier beginnt fol. 191'. 2) Der Künstler des Stieres des Phalaris.